

מי (נתניה) 27345-02-25 - אחד קשוע נ' מדינת ישראל

מ"י (נתניה) 27345-02-25 - אחד קשוע נ' מדינת ישראל לשלום נתניה

מ"י (נתניה) 27345-02-25

אחד קשוע

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

[07.04.2025]

כבוד השופט אליאנא דניאלי

החלטה

לפני בקשה להורות על שחרור חשבון הבנק של המבקש, אשר הוקפא על ידי במסגרת צ"א 46369-01-25, מיום 20.1.25.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

כנגד המבקש ואחרים מתנהלת חקירה פלילית בחשד לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר, לפי סעיף 420(2) בחוק העונשין, איסור הלבנת הון - מניעת דיווח והכשלת דיווח, לפי סעיף 3(ב)(1) בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 (להלן: "החוק"), והשמטת הכנסה במזיד - לפי סעיף 220 בפקודת מס הכנסה (נוסח חדש). החקירה הפכה גלויה ביום 19.2.2025, עת נעצר המבקש, וכעבור מספר ימים שוחרר.

לטענת המבקש, החשבון אותו הוא מבקש לשחרר מתפסת המשיבה הוא חשבון בנק שנפתח לפני מס' חודשים במטרה לשמש אותו לקבלת קיצבת הזקנה וקצבת הגימלאות של משרד החינוך, בהגיעו לגיל הפרישה. נטען כי ביום 9.2.25 הופקדו לחשבון זה ממנהלת הגמלאות 70,000 ₪ על חשבון תשלומי משכורת בשלוש השנים האחרונות, ולחשבון אף מופקדת קצבת האזרח הותיק של המבקש (יאמר כבר עתה כי לבקשה צורף תלוש משכורת ממשרד החינוך התומך בטענה בדבר הפקדת הכסף ממשרד החינוך בסכום ובמועד הנטענים). נטען כי המבקש מתקיים מחשבון זה, וכי הכספים המופקדים בו אינם קשורים לפרשייה נשוא התיק, מקורם ידוע ואין כל עילה לתפיסתם. נטען עוד כי כספים אלו מהווים את מקור הכנסתו היחיד של המבקש.

המשיבה טענה מנגד, כי טרם חלפו 6 חודשים מיום תפיסת המוצגים, בהפנותה לסעיף 35 בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: "הפסד"פ"), וכי התפיסה נעשתה נוכח החשדות המיוחסים למבקש, והיא מהווה תפיסה בשווי, בהתאם לחוק.

חרף זאת, הסכימה המשיבה לשחרור חשבון הבנק, ובלבד שהיתרה העדכנית בו לא תשוחרר, ותועבר ליחידה החוקרת.

עוד טענה המשיבה, כי הסכמתה לשחרור חשבון הבנק היא לפני משורת הדין, בשום לב לחשדות המיוחסים למבקש, להיקף העבירות המיוחס לו, וכן לכך שהחקירה מצויה בעיצומה, אל מול התפיסות המעטות של רכוש.

עוד הבהירה המשיבה, כי חשבוניות הבנק של אשת המבקש ושל הוריו שוחררו ביוזמתה, כאשר כעת כלל התפוסים הם החשבון הנדון ורכב הרשום על שם אשתו, משנת יצור 18'.

משכך, ומאחר ששווי התפוסים אינו מהווה ולו חלק קטן מהיקף העבירות, ואין בנכסים כדי להבטיח חילוט עתידי "בשווי", נטען כי אין להיעתר לבקשה.

בתגובה לעמדת המשיבה, חזר המבקש על טענותיו כפי שפורטו בבקשה.

דיון והכרעה

חשבון הבנק והכספים שבו נתפסו הן מכח החוק והן מכח הפסד"פ.

עסקינן בחקירה הכוללת מספר חשודים, כשהחשד הוא בין היתר להלבנת הון של מליוני שקלים באמצעות מתן שירותים פיננסיים.

בנסיבות אלו, טענה המשיבה כאמור, כי בכוונתה לעתור לחילוט הרכוש "בשווי", בהתאם לחוק.

ס' 21(א) בחוק קובע:

"הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא -

(1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאיפשר את ביצועה או שיועד לכך;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך."

תפיסת רכוש על מנת שבבוא היום ניתן יהא להורות על חילוט בשווי הוכרה בהלכה הפסוקה כאחת מתכליות התפיסה (רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, ניתן ביום 10.6.99 (פורסם בנבו) ובש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך, ניתן ביום 15.3.17 (פורסם בנבו)).

בתוך כך הוטעם כי ניתן לחלט בדרך זו גם רכוש שאין לו קשר ישיר לביצוע העבירות, וכצעד מקדים לכך ניתן לתפוס רכוש שכזה.

על מנת לתפוס את הרכוש, ובכלל חשבון בנק והכספים שבו, נדרש קיומו של חשד סביר כי המבקש ביצע את המיוחס לו. בענייננו קבעתי בהארכת מעצרו הראשונה של המבקש קיומו של חשד סביר, ולא נטען על ידי המבקש כי חשד זה הועם. המשיבה אף טענה בתגובתה לבקשה הנוכחית כי החקירה מצויה בעיצומה. בנסיבות אלו, קיים סיכוי כי החקירה תבשיל לכתב אישום, במסגרתו יתבקש חילוט החשבון על כספיו. מכל מקום, כמצוין לעיל, מצויים אנו זמן לא רב לאחר תחילת החקירה הגלויה. לא למותר לציין בהקשר זה כי חקירה בחשד לביצוע עבירות כלכליות היא חקירה מורכבת, האורכת זמן. אך לאחרונה נקבע בענין זה בבע"ח (מרכז) 19494-02-24, אלכרים ואח' נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 16.3.25 (פורסם בגבו) - "אשר לחלוף הזמן ממועד תפיסת הכספים, כידוע, חקירות בחשד לביצוע עבירות כלכליות, לרבות עבירות הלבנת הון, הן חקירות מורכבות המצריכות זמן ממושך לצורך גיבוש התשתית הראייתית טרם קבלת ההחלטה בדבר הגשת כתב אישום."

אשר לטענת המבקש כי מקור הכספים ידוע, חוקי, ומאוחר לתפיסה, הרי שכאשר עסקינן בתפיסה מכח החוק, להבדיל מתפיסה מכח הפסד"פ, אין בכך כדי להביא לשחרור הכספים, שכן כמפורט לעיל, ניתן לחלט רכוש שהוא בשווי העבירה שנעברה, ולא רק רכוש שהוא פרי העבירה או אמצעי לביצועה. לא למותר לציין כי גם הצגת המבקש כאדם מבוגר וחולה, חוטאת לתמונת המעשים המיוחסים לו, כפי שהצטיירה בפניי.

תגובת המשיבה אף מלמדת כי היא בוחנת את עצמה, ולפיכך הורתה על שחרור חשבונות הורי המבקש ואשתו, ביוזמתה.

בשים לב למתואר לעיל, לחשדות התלויים כנגד המבקש ואחרים, לשווי ההכנסות הלא חוקיות הנחקר, בן מליוני ש"ח כאמור, לערך הרכוש שנתפס מנגד, כמו גם לזמן הלא רב שחלף ממועד התפיסה, הרי שתכלית התפיסה ואינטרס הציבור גוברים בשלב זה על הפגיעה בזכות הקניין של המבקש בשל התפיסה.

לפיכך, יש מקום לאפשר למשיבה להמשיך לחקור, טרם הוראה בדבר שחרור הכספים. נהיר כי ככל שאורה בשלב מוקדם זה על השבת הכספים, תסוכל האפשרות לחלט את הרכוש, ככל שיוגש כתב אישום והמבקש יורשע בגינו. נוכח דברים אלו, יתרת חשבון המבקש בבנק one zero, שמספרו 0212460112, תועבר לחשבון האפוטרופוס הכללי (חשבון 100802 סניף 457 בבנק מזרחי טפחות), ולאחר מכן ישוחרר החשבון עצמו לשימוש המבקש.

זכות ערר כדין.

ניתנה היום, ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.